

Консультація для батьків

Роль сенсорного виховання у розвитку особистості дитини раннього віку з порушеннями зору

Дитина з'являється на світ маленькою істотою, яка потребує любові, уваги й доброти від дорослих. Ними, насамперед, є батьки. Саме від батьків діти пізнають перші життєві істини, наслідують зразки поведінки, вчаться оцінювати різні події, набувають життєвого досвіду в життєвому середовищі. Дуже важливо для батьків приділити дитині увагу у спілкуванні, навчити дитину відчувати та сприймати навколишній світ, орієнтуватися в просторі, часі, цінувати та берегти все, що нас оточує.

Сенсорне виховання - це ознайомлення з ознаками та властивостями предметів, знайомство з величиною, фактурою, формою, кольором, відчуттям смаку, запаху, звуку, орієнтування в просторі. Тому завдання дорослих за Монтессорі, полягає не в тому, щоб навчати, а в тому, щоб допомагати "розуму дитини в її роботі над своїм розвитком", оскільки саме в ранньому віці він має величезну творчу енергію. Саме цій енергії й необхідно допомогти, але не звичайним, словесним навчанням, не прямим втручанням у процес переходу від неусвідомленого до усвідомленого. Для реалізації даного завдання має бути створено відповідне стимулююче розвиваюче середовище, наповнене різними цікавими сенсорними іграми.

Для того, щоб планомірної систематично здійснювати сенсорне виховання дитини в родині, необхідно знати основні принципи побудови спілкування з дітьми:

1. Допитливі діти ростуть у допитливих батьків. Не піддавайтесь ілюзії, що ви все про все вже знаєте. Відкривайте світ разом з вашим малюком.
2. Розмовляйте з дитиною - спочатку називаючи навколишні предмети, пізніше - дії, ознаки й властивості предметів, пояснюйте навколишній світ і формулюйте закономірності, міркуйте вголос, обґрунтуйте свої судження.
3. Задавайте дитині якнайбільше питань.
4. Завжди уважно вислухуйте міркування дитини й ніколи не іронізуйте над ними. Поважайте її інтелектуальну працю.
5. Відшукуйте й приносьте додому цікаві речі, книги, історії. Ділиться цим з дитиною. Нехай вона не все й не відразу зрозуміє: розвиваюче спілкування - це завжди небагато спілкування "на виріст".
6. По можливості, багато подорожуйте з дитиною.
7. Запрошуйте в будинок цікавих людей, при спілкуванні з ними не відправляйте дитину "пограти в сусідній кімнаті"!
8. Ходіть з дитиною в музей.
9. Проводьте спільні спостереження й досліди.
10. Емоційно підтримуйте дослідницьку діяльність дитини. Заохочуйте її ініціативу й самостійність. Створюйте умови для реалізації її задумів.
11. Зробіть свої захоплення предметом спілкування з дитиною.

